

Taiteiden tutkimuksen valintakoe

Ennakkomateriaalit

Cook, Nicholas 2014. "Between art and science: Music as performance". Journal of the British Academy 2, 1–25.

Davey, Nicholas 2013. "Aesthetic Reasoning: A Hermeneutic Approach". Nordic Journal of Aesthetics 23 (46), 8–17.

Flynn, Rebecca 2017. "Parody as Translation: Ibsen's new woman in the pages of Punch". Nordic Theatre Studies, 28 (2), 56–70.

Kurikka, Kaisa 2011. "Elokvat romaanien välissä: Mitä tapahtuu Baby Janelle?" Lähikuva 3, 26–40.

Madsen, Lea Heiberg 2017. "Neo-Victorian Naughty Children: Double Narratives, Struwwelpeter and (Mis)Reading Misbehaviour". Neo-Victorian Studies 10 (1), 83–109.

Ohjeet

- Valintakoe koostuu kahdesta osasta.
  - Osan 1 tehtävä 1 on monivalintatehtävä ja siihen vastataan käyttäen AMK-valintakoejärjestelmää.
  - Osan 1 tehtävät 2 ja 3 sekä osan 2 tehtävä 4 ovat kirjoittamista vaativia tehtäviä. Et voi tulla valituksi vastaamalla pelkästään tämän koetiedoston tehtäviin (tehtävät 2–4).
- Kirjoita vastauksesi tehtäviin 2–4 erilliseen vastausdokumenttiin. Lataa vastausdokumentti valintakokeen ohjesivulta, jolta latsit myös tämän koedokumentin.
- Kirjoita vastauksesi suomeksi tai ruotsiksi. Muilla kielillä kirjoitettuja vastauksia ei huomioida arvostelussa.
- Osassa 1 vastaat ennakkoon luetun materiaalin pohjalta tehtyihin monivalintakysymyksiin sekä kahteen kysymykseen.
- Osa 2 perustuu ennakkoon lukemaasi materiaaliin sekä koetilaisuudessa jaettavaan tekstiin. Tehtävä mittaa asiasisällön jäsentynyttä hallintaa sekä kykyä hyödyntää koetilanteessa annettavaa aineistoa. Vastausten arvostelussa keskeisiä kriteerejä ovat asiasisältö, käsitteellinen selkeys, johdonmukaisuus ja kielellisen ilmaisun sujuvuus.

Pisteyttäminen

Valintakoe pisteytetään asteikolla 0–100.

Osa	Voit saada	Sinut voidaan valita vain, jos saat
1	0–40 pistettä	vähintään 20 pistettä ja olet osasta 1 saamiesi pisteiden perusteella sadan parhaan joukossa
2	0–60 pistettä	vähintään 30 pistettä (osan 2 vastaukset arvostellaan vain niiltä, jotka ovat läpäisseet hyväksytysti osan 1 ja ovat sadan parhaan joukossa)
yhteensä	0–100 pistettä	

Osan 1 tehtävät 2 ja 3 tarkastetaan vain, jos saat osan 1 tehtävästä 1 (monivalintatehtävästä) vähintään 10 pistettä. Jos saat tehtävästä alle 10 pistettä, pisteesi osasta 1 jäisivät joka tapauksessa alle vaaditun 20 pisteen.

OSA 1 (0–40 pistettä)

Tehtävä 1. Tehtävä 1 on monivalintatehtävä, johon vastaat AMK-valintakoejärjestelmässä. Lue tarkemmat ohjeet [kokeen verkkosivulta](#). (0–30 pistettä)

Tehtävä 2. Esitä tiivistetysti Nicholas Cookin käyttämä musiikin esitystutkimukseen liittyvä lähestymistapa ja sen suhde perinteiseen humanistiseen tutkimukseen. (0–5 pistettä)

Vastaus saa olla enintään puolikkaan sivun mittainen (fonttikoko 12 ja riviväli 1,5).

Tehtävä 3. Mitkä ovat Nicholas Daveyn artikkelissa ”Aesthetic Reasoning: A Hermeneutic Approach” esittämät taideteoksen mielekkään arvioinnin keskeiset perusteet? (0–5 pistettä)

Vastaus saa olla enintään puolikkaan sivun mittainen (fonttikoko 12 ja riviväli 1,5).

OSA 2 (0–60 pistettä)

Tehtävä 4. Kuinka elokuva-adaptaatio, romaanistaminen, näytelmäparodia ja uusviktorianinen romaani (*neo-Victorian novel*) kyseenalaistavat romantiikan aikana kiteytynyttä näkemystä tekijästä alkuperäisenä merkityksen alkupisteenä ja ainutkertaisena luovan ilmaisun lähteenä?

Vastaa esseellä Kaisa Kurikan, Rebecca Flynnin ja Lea Heiberg Madsenin artikkelien pohjalta. Havainnollista vastaustasi artikkelien tarjoamilla esimerkeillä. Käytä vastauksesi tukena oheista tekstikatkelmaa (Teksti 1 sivulla 2).

Vastaus saa olla enintään 3 sivun mittainen (fonttikoko 12 ja riviväli 1,5).

Teksti 1

Sanders, Julie. *Adaptation and Appropriation*, p. 2. London and New York: Routledge 2006.

Teksti on poistettu tekijänoikeussyistä.

SANASTO

canonical: kaanoniin kuuluva, tunnustettu

context: konteksti, asiayhteys

embedded: sulautettu, juurrutettu

explicitly: tarkasti

generic mode: tyyli

inescapable: vääjäämätön

interpretation: tulkinta

intertextual: intertekstuaalinen, tekstienvälinen

precursor: edeltäjä

reinterpretation: uudelleentulkinta

relocation: uudelleen paikannus

Taiteiden tutkimuksen valintakoe, Osa 1, tehtävä 1

Valintakoe koostuu kahdesta osasta. Osan 1 tehtävä 1 on monivalintatehtävä ja siihen vastataan käyttäen tätä koejärjestelmää. Osan 1 tehtävät 2 ja 3 sekä osa 2 ovat kirjoittamista vaativia tehtäviä. Niihin vastaaminen tapahtuu Helsingin yliopiston verkkosivuilla julkaistujen ohjeiden mukaisesti: [ohje](#)

Et voi tulla valituksi vastaamalla pelkästään tässä järjestelmässä toteutettavaan monivalintatehtävään.

OSA 1, tehtävä 1 (0–30 pistettä)

Vastaa monivalintatehtäviin 1.1–1.15 ennakkoon luetun materiaalin pohjalta. Valitse kunkin monivalintakohdan vaihtoehdoista yksi (1), joka lukemasi perusteella sopii väittämiin. Jos et halua vastata kysymykseen, tee merkintä kohtaan ”ei vastausta”.

Jokaisesta oikeasta vastauksesta annetaan kaksi pistettä (+2 piste). Väärästä vastauksesta ei anneta eikä vähennetä pistettä (0 pistettä). Mikäli teet merkinnän kohtaan ”ei vastausta”, kysymyksestä ei anneta eikä vähennetä pistettä (0 pistettä). Mikäli et tee merkintää mihinkään kohtaan, kysymyksestä ei anneta eikä vähennetä pistettä (0 pistettä). Voit saada yhteensä 0–30 pistettä.

Vastaa kysymyksiin 1.1–1.3 seuraavan artikkelin mukaisesti:

Lea Heiberg Madsen. Neo-Victorian Naughty Children: Double Narratives, *Struwwelpeter* and (Mis)reading Misbehaviour.

Vastaa kysymyksiin 1.4–1.6 seuraavan artikkelin mukaisesti:

Nicholas Davey. Aesthetic Reasoning: A Hermeneutic Approach.

Vastaa kysymyksiin 1.7–1.9 seuraavan artikkelin mukaisesti:

Rebecca Flynn. Parody as Translation: Ibsen’s new woman in the pages of *Punch*.

Vastaa kysymyksiin 1.10–1.12 seuraavan artikkelin mukaisesti:

Kaisa Kurikka. Elokuvat romaanien välissä: Mitä tapahtuu Baby Janelle?

Vastaa kysymyksiin 1.13–1.15 seuraavan artikkelin mukaisesti:

Nicholas Cook. Between art and science: Music as performance.

- 1.1) Heinrich Hoffmann
  1. ei koskaan nähnyt kirjaansa *Struwwelpeter* (Jörö-Jukka) julkaistuna.
  2. kuoli pian kirjansa *Struwwelpeter* ensimmäisen painoksen julkaisemisen jälkeen.
  3. on nykytutkimuksen mukaan ensimmäinen, joka kuvasi aktiivisuuden ja tarkkaavuuden häiriön.
  4. kyseenalaisti käsityksen lapsuuden viattomuudesta, mutta Sigmund Freud ei arvostanut hänen oivalluksiaan.
- 1.2) Mikä seuraavista romaania *Gillespie and I* koskevista väitteistä on oikea?
  1. Harriet Baxter on luotettava kertoja.
  2. Lukija tarkastelee Sibyliä läpi linssin, joka toimii ”goottilaisena peilinä” ja josta näkyy kertoja ja päähenkilö itse.
  3. Lukijalle selviää kertojan antamista vihjeistä, että Harriet Baxter viettää tietoisesti kaksoiselämää.
  4. Kerronta tuottaa lukijalle selkeän ja yksiselitteisen kuvan yhdeksänvuotiaasta Sibylistä.
- 1.3) Viktoriaanisena aikana
  1. ei julkaistu fiktiivisiä teoksia, jotka vakavasti ja yksityiskohtaisesti tutkisivat lasten mieltä.
  2. lasten kasvua ja kehitystä koskeva tieteellinen tutkimus ei vakiintunut omaksi tieteenalaksi.
  3. lasten laillinen ja käytännöllinen asema ei juurikaan eronnut täysikasvuisten naisten vastaavasta.
  4. kulttuurisissa, juridisissa ja lääketieteellisissä instituutioissa oltiin valmiita kuuntelemaan lapsia.
- 1.4) Kenen tutkijan mukaan käsitys tulkinnan perusteista on kokonaan romahtanut?
  1. Barbara Staffordin.
  2. Joseph Margolisin.
  3. Gianni Vattimon.
  4. Nicholas Daveyn.
- 1.5) Nicholas Daveyn mukaan esteettinen tulkinta tai arviointi

1. on aina satunnaista ja subjektiivista, mikä tekee siitä epämielekästä.
  2. ei vaadi kontekstuaalista ja spekulatiivista suhteuttamista ollakseen mielekäästä.
  3. voi tuoda esiin ja laajentaa teoksen kognitiivista sisältöä.
  4. ei ole merkityksellistä esteettisessä kasvatuksessa.
- 1.6) Edward Hopper tavoittaa kuvauksessaan baarihuoneen väestä yksinäisyyden ja hiljaisuuden ilmapiiriin, koska hän
1. kykenee mystisesti siirtämään sisäiset tuntemuksensa maalaukseen.
  2. käyttää yleisiä maalaustaiteen konventioita välittääkseen tietyn tilan tunnelman.
  3. on luopunut kaikista yleisistä maalaustaiteen konventioista välittääkseen tietyn tilan tunnelman luovalla tavalla.
  4. onnistuu maalauksellaan saattamaan katsojan kanssaan samaan tunnetilaan.
- 1.7) Mikä seuraavista väitteistä ei pidä paikkaansa?
1. Monet brittiläiset 1800-luvun lopun kriitikot olivat sitä mieltä, että Hedda Gablerin kaltaista naista ei voisi olla olemassa ja ettei hänelle löydy vastinetta tosielämässä.
  2. F. Antseyn *Hedda Gabler* -parodia tekee Heddasta voimattoman naishahmon.
  3. F. Antseyn *Hedda Gabler* -parodia antaa olettaa, että muiden henkilöahmojen eliminoiminen auttaa Heddaa voittamaan henkisen kamppailunsa.
  4. Se, että Antsey tekee pilaa Ibsenin sitoutumisesta psykologiseen realismiin, pelastaa Hedda Gablerin traagiselta kohtalolta.
- 1.8) Antseyn parodiassa Ibsenin näytelmästä *Rosmersholm*
1. valkoinen hevonen on fyysinen este itsemurhalle.
  2. valkoinen hevonen hyppää sillalta tehdäkseen itsemurhan.
  3. vain Rosmer tekee itsemurhan, kun Rebecca huijaa häntä.
  4. valkoinen hevonen surmaa Rebeccan.
- 1.9) Onko Noran ratkaisu palata kotiin F. Antseyn parodian loppukohtauksessa luonteeltaan
1. emansipatorinen?
  2. emansipaation vastainen?
  3. hänen lähtönsä vakavuutta alleviivaava?
  4. feministisesti merkityksellinen?
- 1.10) Appropriaatio eroaa adaptaatiosta siinä, että
1. appropriaatioon sisältyy selviä alkuteokseen viittaavia signaaleja.
  2. appropriaatio on uutta kohden suuntautuvaa.
  3. appropriaatio toistaa suhteellisen uskollisesti alkuperäistä teosta.
  4. appropriaatio ei rakenna uutta kulttuurista tuotetta ja aluetta.
- 1.11) Robert Aldrichin elokuvassa *Mitä tapahtuikaan Baby Janelle?* Bette Davis näyttelee
1. entistä vaudevillen lapsitähteä.
  2. nuorta paniikkihäiriöistä kärsivää naista.
  3. Hollywoodin 1930-luvun supertähteä.
  4. Margo Channingin roolin.
- 1.12) Minkä takia uudessa adaptaatiotutkimuksessa usein keskitytään eron kautta syntyvään analogisuuteen?
1. Se ohjaa kiinnittämään huomion puhuttuun dialogiin eli siihen, mikä elokuvista mykkäkaudella pääosin puuttui.
  2. Se kyseenalaistaa mallin, joka on rakentunut uskollisuuden ajatuksen ympärille.
  3. Se osoittaa, ettei muokkauksen tekijä ole sitoutunut toistoon.
  4. Se korostaa adaptaatioprosessin olevan jokseenkin suora linja pisteestä toiseen.
- 1.13) Nicholas Cookin artikkelin tarkoituksena on
1. osoittaa, että musiikista tehdyt graafiset kuvaukset vastaavat täysin kuultua musiikkia.
  2. osoittaa, että nuottikirjoitus voidaan kokonaan sivuuttaa kulttuurillisesti orientoituneessa musiikintutkimuksessa.
  3. korostaa tieteellisten menetelmien merkitystä traditionaalisessa humanistisessa tutkimuksessa.
  4. osoittaa, että pelkästään musiikkiesityksestä saatava informaatio on merkittävää musiikin esitystutkimuksen kannalta.

- 1.14) Mikä seuraavista väittämistä liittyen pianisti Eugen d'Albertin Schubertin Ges-duuri Impromptun (Op. 90, nro 3) esitykseen vuodelta 1905 ei Nicolas Cookin artikkelin mukaan pidä paikkaansa:
1. d'Albertin esitys noudatti musiikkiteoreetikko Heinrich Schenkeriltä periytynyttä musiikkianalyttista teoriaa, jota nykyiset Schenker-analytikot pitävät esitystutkimuksen perustana.
  2. d'Albert oli Heinrich Schenkerin ihailema pianisti.
  3. d'Albertin tulkinta ei noudattanut tarkasti Schubertin teoksen säännöllistä neljän tahtiyksikön pituista fraasirakennetta.
  4. d'Albertin tulkinta korosti teoksessa ilmeneviä ilmaisullisesti tärkeitä kohtia.
- 1.15) Craig Sappin CHARM-tutkimuskeskuksessa (Research Centre for the History and Analysis of Recorded Music) tekemä tutkimus, jota Nicholas Cook kuvaa artikkelissaan, osoitti,
1. että monen eri pianistin taltioidut esitykset Chopinin masurkoista vastasivat yllättävän paljon toisiaan.
  2. miten esityksistä saatu digitaalinen aineisto erotteli selvästi esittäjän syntyperän ja kansalaisuuden.
  3. että kuuluisan pianistin julkaisema kokoelmataltiointi Chopinin masurkoista ei ollut aito.
  4. että esitysten tempo ja äänitysten akustiikkaa muuntamalla tutkittavat Chopinin masurkoiden esitykset saatiin kuulostamaan paremmilta.

Arviointiperusteet

OSA 1, tehtävä 1 (0–30 pistettä)

- 1.1) 3: on nykytutkimuksen mukaan ensimmäinen, joka kuvasi aktiivisuuden ja tarkkaavuuden häiriön.
- 1.2) 2: Lukija tarkastelee Sibyliä läpi linssin, joka toimii ”goottilaisena peilinä” ja josta näkyy kertoja ja päähenkilö itse.
- 1.3) 3: lasten laillinen ja käytännöllinen asema ei juurikaan eronnut täysikasvuisten naisten vastaavasta.
- 1.4) 3: Gianni Vattimon.
- 1.5) 3: voi tuoda esiin ja laajentaa teoksen kognitiivista sisältöä.
- 1.6) 2: käyttää yleisiä maalaustaiteen konventioita välittääkseen tietyn tilan tunnelman.
- 1.7) 2: F. Antseyn *Hedda Gabler* -parodia tekee Heddasta voimattoman naishahmon.
- 1.8) 1: valkoinen hevonen on fyysinen este itsemurhalle.
- 1.9) 2: emansipaation vastainen?
- 1.10) 2: appropriatio on uutta kohden suuntautuvaa.
- 1.11) 1: entistä vaudevillen lapsitähteä.
- 1.12) 2: Se kyseenalaistaa mallin, joka on rakentunut uskollisuuden ajatuksen ympärille.
- 1.13) 3: korostaa tieteellisten menetelmien merkitystä traditionaalisessa humanistisessa tutkimuksessa.
- 1.14) 1: d'Albertin esitys noudatti musiikkiteoreetikko Heinrich Schenkeriltä periytynyttä musiikkianalyttista teoriaa, jota nykyiset Schenker-analytikot pitävät esitystutkimuksen perustana.
- 1.15) 3: että kuuluisan pianistin julkaisema kokoelmataltiointi Chopinin masurkoista ei ollut aito.

OSA 1: Tehtävä 2 (0–5 pistettä)

Vastaus voidaan jakaa osatekijöihin A–E.

A (0–1 p.) Cookin artikkelissa esitetyn musiikin esitystutkimuksen suhde perinteiseen esitystutkimukseen.

B (0–1 p.) Cookin käyttämän tutkimusmetodin suhde perinteisiin humanistisiin tutkimusmetodeihin.

C (0–1 p.) Tutkimuksessa käytetty aineisto ja aineistosta saatava tutkimusmateriaali.

D (0–1 p.) Tutkimuksen luonne ja tutkimuksen avulla saatavat tulokset.

E (0–1 p.) Tutkimuksen sijoittuminen perinteiseen humanistiseen tutkimukseen.

Esimerkkivastaus

Nicholas Cook tuo artikkelissaan esille musiikin esitystä koskevan tutkimussuuntauksen, joka ei perustu pelkästään perinteiseen tekstikriittiseen, säveltäjän nuotinnuksen tarkasteluun. Lähtökohtana tutkimussuuntauksessa on musiikkiesityksen analyysi, joka korostaa musiikin merkitystä kulttuurillisena ilmiönä. Vaikka musiikillinen kokemus on Cookin mukaisesti keskeisesti sidoksissa musiikin esitykseen, hän korostaa teatteritieteessä nykyisin vallitsevasta tutkimuksesta poiketen taidekokemuksen tutkimuksessa tekstin ja esityksen välistä vuoropuhelua. Cookin tutkimuksellinen lähestymistapa perustuu perinteisen humanistisesta kvalitatiivisesta tutkimuksesta poikkeavasti kvantitatiiviselle, tilastolliselle tutkimukselle, jossa tietokonepohjaisen analyysin avulla musiikkia tutkitaan kuulohavaintoa tukevan data-aineiston pohjalta. Tätä lähestymistapaa Cook kutsuu termillä ”augmented listening”. Lähdeaineistona tutkimuksessa ovat musiikkiteosten esityksistä tehdyt äänitteet, joita on nykyisin saatavilla runsaasti. Äänitteistä saadaan digitaalista data-aineistoa (MIDI) koskien musiikin eri parametreja, erityisesti tempoa, joita mallinetaan graafisesti erilaisten tietokoneohjelmien avulla (esim. Sonic Visualiser). Tämä mahdollistaa vertailevan tutkimuksen eri esittäjien tietystä musiikkiteoksesta tehtyjen esitysten temporakenteiden välisestä suhteista tai esityksen temporakenteen suhteesta säveltäjän tekemään notaatioon. Tutkimuksen tuloksena saadaan tietoa esimerkiksi esittäjien ilmaisullisista tyylipiirteistä, kuten fraseeraustekniikasta (phrase arching), joita voidaan verrata tiettyihin musiikkianalyttisesti perusteltuihin, vallalla oleviin esityskäytäntöihin tai kulttuurisidonnaisiin tyylipiirteisiin. Cookin tutkimuksellisen lähestymistavan pyrkimyksenä on antaa tieteellisempi perusta traditionaaliselle humanistiselle tutkimukselle, joka perinteistä humanistista tutkimusta tukevana liittyy alati laajenevaan digital-humanities -tutkimussuuntaukseen.

OSA 1: Tehtävä 3 (0–5 pistettä)

Vastaus voidaan jakaa osatekijöihin A–E.

A (0–1 p.) Taideteoksen arvioinnin lähtökohdat.

B (0–1 p.) Taidekokemuksen suhde ympäröivään todellisuuteen: hermeneuttinen tulkinta ja havainnon merkitys taidekokemuksessa.

C (0–1 p.) Taideteoksen mielekkään arvioinnin normatiivinen perusta.

D (0–1 p.) Taideteoksen arvioinnin ja taideteoksen tulkinnan välinen suhde.

E (0–1 p.) Taideteoksen arvioinnin ja tulkinnan suhde taideteoksen älylliseen sisältöön ja taideteoksessa piileviin mahdollisuuksiin.

Esimerkkivastaus

Nicholas Daveyn artikkelin mukaan taideteoksen mielekäs arviointi perustuu sekä taideteoksen kokemukseen, että taideteoksen ontologiaan. Daveyn mukaan taideteos on siis olemassa itse teoksen ja sen tulkinnan kokonaisuutena. Davey ottaa näkemyksensä perustaksi Gadamerin hermeneutiikan, jossa sekä taideteosta että teoksen tulkintaa ympäröivä ”horisontti” muodostaa lähtökohdan taideteoksen arvioinnille. Gadamerin hermeneutiikan mukaisesti taideteoksen tulkinta etenee kehämäisesti synnyttäen aina uusia tulkintoja. Taidekokemuksessa ei tällöin ole kysymys yksittäisen objektin tai itseensä rajautuvan kokonaisuuden kokemuksesta, vaan kokemus perustuu suhteellisiin merkityksiin, joissa yhden osakokonaisuuden suhteiden paljastuminen muuntaa toisia osakokonaisuuksia avoimella, jatkuvalla tavalla. Daveyn näkemyksessä onkin olennaista, että taidekokemus itsessään muodostaa normit mielekkäälle taidearviolle. Nämä normit eivät ole sääntöjä siinä merkityksessä, että ne muodostaisivat metodin, vaan taidekokemuksessa syntyviä, merkitystä tuottavia karakteristisia tekijöitä. Artikkelin lopuksi Davey esittää nelikohtaisen luettelon taideteoksen mielekkään arvioinnin perusteiksi, jossa kaksi ensimmäistä kohtaa korostavat taideteoksen arvioinnin asianmukaisuutta suhteessa taideteoksen tulkintaan. Arvioinnin asianmukaisuudessa huomioidaan taideteoksen tuottamisen viitekehys ja tulkinnan uskottavuus, jolla Davey tarkoittaa tulkinnan sisäistä johdonmukaisuutta ja ristiriidattomuutta. Taideteoksen mielekkäässä arvioinnissa tulee Daveyn mukaan vielä huomioida se, vastaako, lisääkö tai laajentaako tulkinta taideteoksen älyllistä sisältöä ja antaako tulkinta lisäksi viitteitä

taideteoksessa piilevistä mahdollisuuksista, siitä, mihin taideteoksen idea voi tulkinnan kautta edelleen johdattaa.

OSA 2 (0–60 pistettä)

Kokeen osassa 2 keskeisiä kriteereitä vastausten arvostelussa ovat asiasisältö, käsitteellinen selkeys, johdonmukaisuus ja kielellisen ilmaisun sujuvuus. Seuraavassa kuvataan niitä osa-alueita, joita sisältyy hyvään vastaukseen.

Osassa 2 hakija tarkastelee romantiikan ajan tekijäkäsitystä suhteessa elokuva-adaptaatioon, romaanistamiseen, näytelmäparodiaan ja uusviktoriaaniseen romaaniin. Maksimipisteisiin yltävä vastaus käsittelee tarkasteltavia ilmiöitä adaptaation ja appropriaaation näkökulmasta (Kurikka). Lisäksi se nostaa esille Julie Sandersin ajatuksen tekijän eettisestä tai poliittisesta sitoutumisesta suhteessa tämän päätökseen toistaa erolla aikaisempia taideteoksia. Ihannevastaus antaa Sandersin ajatukseen liittyen seikkaperäiset teosesimerkit kustakin tarkasteltavasta taiteen lajista (Kurikka, Flynn, Madsen).

Hyvässä vastauksessa hallitaan Kurikan esittämä adaptaation ja appropriaaation teoria sekä hänen, Flynnin ja Madsenin artikkelien keskeinen asiasisältö ja osataan analysoida luettuja materiaaleja johdonmukaisesti koekysymyksen puitteissa. Kirjoittaja osaa määritellä adaptaation ja appropriaaation käsitteiden yhtäläisyydet ja erot sekä seikkaperäisesti esitellä elokuva-adaptaation, romaanistamisen, näytelmäparodian ja uusviktoriaanisen romaanin taiteenlajeina. Hyvässä vastauksessa kirjoittaja osaa myös suhteuttaa adaptaation ja appropriaaation käsitteisiin liittyviä monitekijäisyyden ja erolla toistamisen ajatuksia romantiikan ajan tekijäkäsitykseen, jossa tekijää pidettiin alkuperäisenä merkityksen alkupisteenä ja ainutkertaisena luovan ilmaisun lähteenä. Hakija osaa myös antaa Kurikan, Flynnin ja Madsenin artikkelien pohjalta seikkaperäiset teosesimerkit, jotka havainnollistavat kuinka tekijän eettinen tai poliittinen sitoumus näkyy tarkasteltavissa elokuva-adaptaatioissa, romaanistamisissa, näytelmäparodioissa ja uusviktoriaanisissa romaaneissa.

Hyvässä vastauksessa elokuva-adaptaatiot, romaanistamiset, näytelmäparodiat ja uusviktoriaaniset romaanit tunnistetaan adaptaatioiksi ja appropriatioiksi. Robert Aldrichin ohjaama elokuva *Mitä tapahtuikaan Baby Janelle?* on Henry Farrellin samannimisen romaanin adaptaatio käsitteen perinteisessä mielessä. Elokuvallinen adaptaatio on kuitenkin erilainen kuin alkuperäinen romaani jo välineen vaihtumisen vuoksi. Vaikka eroja on havaittavissa, ne eivät juonna tekijän eettisestä tai poliittisesta sitoumuksesta. Sofi Oksasen asemoi romaanissaan *Baby Jane* poliittisen kannanottonsa suhteessa pornoteollisuuteen. Oksasen romaani ottaa myös kantaa suomalaisen hoitokulttuurin toimimattomuuteen ja on sekä heteronormatiivisen kulttuurin että suomalaisen sosiaalipolitiikan kritiikkiä. F. Antseyn neljässä Henrik Ibsen -parodiassa komedia toimii kulttuurisena puskurina vakavan skandinaavisen näytelmäkirjailijan ja brittiläisen yleisön välissä, käytännössä tehokkaana kääntämisen metodina. Antseyn parodiat pyrkivät välittämään Ibsenin näytelmien sisällön yleisöille, jotka suhtautuivat näytelmäkirjailijaan ylenkatsoen. Komiikan keinoista huolimatta uusi nainen ja hänen perintönsä on se viesti, jonka parodiat brittiläiselle yleisölle jättivät. Clare Dudmanin ja Janne Harrisin uusviktoriaaniset romaanit *98 Reasons for Being* ja *Gillespie and I* työstävät suosittuja viktoriaanisia goottilaisia kielikuvia tavalla, joka kyseenalaistaa moderneja normeja ja käytäntöjä. Romaanit uudelleenkäsitteellistävät lapsia ja lapsuutta sekä pohtivat jatkuvuuksia toiseuttamisen prosessissa. Kummassakin romaanissa *Struwwelpeterin* haamu viittaa varsinaiseen ja symboliseen väkivaltaan, jota lapsille tuotetaan yhteiskunnan haavoittuvimpina jäseninä, joilta on kielletty toimijuus ja itsen esille tuominen. Oksasen, Antseyn, Dudmanin ja Harrisin kohdalla eettinen ja poliittinen sitoumus selittää tekijöiden kiinnostusta erolla toistamiseen. Kunkin tapauksessa ”alkuperäinen teos” syntyy uudelleen mukaelmien lävitse ilmaistuna, mikä monitekijäisyyden ja toiston ilmentymänä kyseenalaistaa romantiikan ajan tekijäkäsitystä.

Hyvän vastauksen kielellinen ilmaisu on sujuvaa ja huolellista. Lisäksi hyvä vastaus on seikkaperäinen ja tasapainoinen kokonaisuus, jossa on selvä punainen lanka.